

Quyển

Di Lạc Bảng Tu Chính Nam Bang

Lời Nói Đầu

Thầy Vô Danh Thị nói rằng, người đời nay muốn tìm đạo toàn chơn phải hàm học lại Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh, để tu dưỡng đạo lớn vô tranh như Đồi Thượng Cổ. Đồi Thượng Cổ lòng người chơn thiết, phong tục xã hội thuần lương. Nên việc học đạo trước dạy phép Thần Tiên thuật thăng thiên giá võ, để đi lại giữ mình với thiên nhiên độc hại, sau mới truyền chánh pháp thiên định và công phu tu dưỡng để đắc đạo siêu nhơn.

Còn đời nay xã hội văn minh thế tục suy thoái tinh thần, đời sống tân trang theo vật chất, làm cho lòng người gian ác, tâm lý không còn giống người xưa lương thiện.

Đời xưa con thảo hiếu đễ đủ đầy, dâu hiếu làm đúng đạo tứ đức tam tông nên đễ thành chơn đạo. Đời nay con bất hiếu sỉ nhục Cha Mẹ không tôn trọng tam cương, dâu xảo ngôn lộng hành gian đản nên mất đạo lý lớn ở tâm hồn khó mà tu hành đắc đạo.

Thế tục chạy theo khoa bảng loạn kim ngân, lòng người gian ác cực độ, đó là cơ tận diệt, nếu

chơn đạo Chơn Sư mà truyền pháp thuật cho họ, ắt trở lại hại sự thiện độ thiện giác của Phật Trời, làm hại cái luân thường đạo lý của đời minh trị.

Nên hàng học đạo chí nhân nên học chánh pháp tham thiền nhập định để siêu hoá lục dục thất tình thì tâm tánh bình an, mà sanh Kim Tiên Ngọc Phật, đạt tới cảnh giới giác ngộ Tâm Thiền không cầu pháp thuật Tiên Thiên, Phật Sư vẫn chỉ dạy mới thành chánh quả.

Hễ tâm tới cảnh chơn thiện mỹ thì tánh linh vạn sự là không, tuy không cầm pháp thuật thì chỗ chơn đạo chơn Phật được thành, hễ đạo được thành sự toàn chơn có pháp thuật chi ái, đạo toàn chơn trước sau còn giả ý.

Còn người đời ai cũng có tánh chơn nơn, chỗ chơn đạo phải gìn cho cẩn ngôn thận ý mới phát trí tuệ mở ra chỗ thành lòng, ai mà có ý chơn thật nếu không giữ để tạp niệm xen, vào việc gian trá giữ lâu làm sai mất, hay che tối chơn đạo của tâm mình. Bởi cái tâm có ý nghĩ và tình tưởng không biết kiểm soát làm cho tâm lý tu hành ngã đổ.

Biết qua việc ông lên bà xuống làm ảo giả cho tới đạo lý vô hình, sự tu vô minh làm lạc

đường chơn lý, có tu đạo my danh không bao giờ thành chơn Phật.

Cho nên ba ngàn năm Phật đạo hiện ra một người thành trong đạo không có, từ đó tâm sanh huyền mị làm cho âm thần lộn vào pháp tánh, yếu vào tánh lý trí suy vong, làm cho bốn tánh thiên chân bị mây âm thần làm tối trí tuệ.

Còn ba tánh Thiên chơn, tánh Linh Quang, tánh Phật Quang trong mình thiên lương tu đạo phát huệ, thì biết khiêm ái nhân từ hiếu hạnh, lại phát ra sự thường tu thông minh tự huệ thanh nhà; tánh linh là chủ của ý, dứt ý trong sáng rõ ràng, tình tưởng là khách của ý, chí dứt ý thì các tạp niệm vô tranh làm an bình phát huệ.

Còn lòng phát chỗ tình chơn là do tình tưởng trong ý diệt sạch sanh ra trí tuệ trình lòng, lúc đó máy huyền cơ hiện ra đầy đủ. Được vậy sao gọi là đạo không chơn cho đặng.

Còn hàng tu đạo không phát được tâm chơn thì máy thiên nhiên không mở ra làm sao đắc thành chơn đạo. Còn tình lý pháp không ngay chính thiên thời thì các cửa thiên chơn đóng lại, sự tu cho có lệ vui chơi che mắt người đời chớ sự thành công không được viên mãn, ấy là do

lòng không chơn mà cầu tu đạo chơn nên tu đạo chẳng viên thành.

Đạo là sự đơn giản lớn làm cho nhỏ, nhỏ hoá thành không, sự không đó làm cho ta đi vào chơn đạo. Đạo là con đường phát sinh trí tuệ hàm học, chỉ chỗ cạn sâu để đưa tinh thần trở về chơn huệ.

Phàm học đạo phải nghe Thánh Kinh để thay đổi cái lòng vô minh trở về giác ngộ trình sáng, phàm luyện đạo phải luyện đúng chánh pháp cho tánh tục thay cũ đổi mới Tiên Thiên màu nhiệm thời gian sẽ thuần hậu đắc thành.

Vì tánh là gốc Tiên Thiên nhập thế, luyện cho nó trở lại tròn đầy trình sáng thì nó mới có chỗ diệu dụng thiên cơ, mới ly tâm trở về cõi đạo nhà Phật.

Vì tánh phàm là Bạch Hổ không mượn tánh Tiên Thiên không thể hàng long phục hổ cho ta đắc đạo, tánh ta lại chứa đa tình đa tướng không luyện đạo làm sao giáng long phục hổ để đạo ta thành. Còn trừ được cạp ở trong lòng thì tánh ý quy vào cõi Hư Không mới đắc đạo.

Người nhập định luyện tánh linh lặng lẽ vào cõi tự nhiên làm như chẳng thấy chẳng biết chẳng hay như thế giới vô tình, không người,

không mình, minh minh yếu yếu để tham ngộ thiên cơ.

Tuy ngồi thiền định ở trong mật thất không để ý ngồi tại đâu, cứ nhìn vào Minh Kính Đài tâm sinh huyền diệu, cứ nhìn chăm chỉ vào nguyên thần xuất nhập siêu nhiên làm như không có ta để siêu nhiên thị hoá.

Khi giáng long phục hổ phải nhốt con tâm duyên làm cho trí tuệ ta thông thoả mái, không ràng buộc để giải các thứ phàm duyên, buộc con ý mã là không tham cầu huyền cơ mới học đủ huyền cơ chi đạo.

Chỗ thanh tâm tịnh tánh đó phát ra máy đạo dạy ta chỗ huyền cơ đạt đạo, tịnh như phẳng lặng dứt cầu kỳ thì Máy Tạo Háo của Trời đất hiện ra, lẽ diệu lý của âm và dương hể thanh tịnh được thì phát sinh huyền diệu.

Đến đầu nguồn các ý trần phát dứt niệm để vào cõi vô biệt niệm, sự chơn hoá hiển châu hình, không đọc kinh mà thần minh và Tâm Kinh dạy ta màu nhiệm. Còn đi theo thiên lý, lấy lẽ tự nhiên Trời đất mà đoạt máy âm dương đem vào tâm hiệp lại với thân mình, diệt cho hết cái phàm tâm, chẳng mộng tâm không còn một

chút lòng phàm mới sinh qua bên kia tâm tức Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Di Lạc Bảng Tu Chính Nam Bang.

Cho dù con của Thánh Hoàng,
Khi tu theo Phật sửa sang tâm nhìn,
Tạo ra tâm đức phục sinh,
Sửa cho ngay chánh công trình cao sang.

Tạo nguồn văn học khang trang,
Trùng tu kiến trúc Ngọc Hoàng trong tim,
Nghe tim từ đó hưng tim,
Làm cho trình sáng trái tim nước nhà.

Con từ đại phước sinh ra,
Tức tu chính nước chính nhà chính nhân,
Trở thành trọng phụ giáo dân,

Trở thành chánh giác chi dân mà làm.

Đứng đầu trong Đạo Tiên Thần,
Cũng nên tu để tinh thần tề gia,
Đạo Trời sang trọng người ta,
Nước chung đại chí thành gia để tề.

Dạy hàng nhân sĩ quy về,
Chung xây tình nước BỒ ĐỀ chi dân,
Làm cho quốc mạnh tài thần,
Làm cho giàu mạnh của dân an nhà.

Chữ tu tu chính sơn hà,
Kinh bang tế thế quốc gia mạnh giàu,
Chi dân bình chuẩn lên cao,
Thuế nhà giảm xuống làm giàu cho dân.

Chữ tu thương mại canh tân,
Luật công bằng ái lòng nhân trở về,
Kinh thương làm lại hương thê,
Cho dân có việc đem về nuôi dân.

Chữ tu tế thế chi thần,
Mở mang mậu dịch cho thần giàu sang,
Đó thành trung để kỳ quan,

Nước tu đại trị dân an đạo nhà.

Tài thần tu chính quốc gia,
Kinh thương sách lược tề gia mạnh giàu,
Cho dân thoả mái con tàu,
Kinh thương làm chủ đất đai chủ quyền.

Thương thuyền làm chủ thương thuyền,
Cho dân tế thể cho quyền tề gia,
Tức là bình chuẩn sơn hà,
Giàu sang làm chủ hưởng mà giàu sang.

Thuế thu không cướp của dân,
Cho dân phục nghiệp canh tân mạnh giàu,
Đó là tu chính đồng bào,
Dân giàu quốc mạnh cao trào thượng ngươn.

Trùng tu lại đạo kinh thương,
Giảm thu thuế nghiệp mở trường tân khoa,
Cho dân kỹ thuật cao nhà,
Bàn tay thiên tạo lại nhà Nam Bang.

Cho dù hầm mỏ cao sang,
Thuế trong toàn quốc nhẹ nhàng phục sinh,
Không tham tài lực dân mình,

Đạo tu chính quốc dân giàu chi gia.

Công bằng đạo lực nước nhà,
Yêu hàng thương nghiệp tài hoa của mình,
Đó là đạo nước hiến trình,
Thái bình luật nước hoà bình lân bang.

Lập ra hai hội thay dân,
Quần Tiên chi đạo Tiên Thần chi gia,
Trên coi thượng viện quốc gia,
Dưới là hạ viện thượng gia góp phần.

Tự do bầu cử chi dân,
Chọn hàng trọng phụ vì dân mà làm,
Tự do ngôn luận nhà Nam,
Văn chương trí thức nhà Nam nhân quyền.

Tự do văn hoá cho tim,
Tài hoa được dụng làm nên Đại Thần,
Quốc gia nhân trị luật nhân,
Trọng hàng yêu nước yêu dân của mình.

Nam Bang Trời lớn chi tình,
Nhà Nam tu chính cứu tinh dân hiền,
Tự do tín ngưỡng hưng tim,

Trên đầu ba tác thần minh họ thờ.

Tự do hiệp hội văn thơ,
Lễ dân lễ nhạc lễ thần quốc gia,
Kinh bang làm đẹp sơn hà,
Xây nền kinh lập dựng nhà cổ kim.

Tứ phương văn học làm nền,
Thi ca vịnh phú tuổi tên nước nhà,
Tự do dâng ái hát ca,
Làm cho bình ái mới là dân siêu.

Tự do lựa chọn người yêu,
Trăm năm hạnh phúc nâng niu tình nhà,
Làm cho lễ trọng quốc gia,
Chữ trinh chữ hiếu đạo ta làm người.

Cấp bằng cho các thiền sư,
Quốc gia cố vấn Đạo Trời chi gia,
Đem tài đặc đạo giúp nhà,
Làm sư dạy đạo tân khoa của Trời.

Thay Vua đi các nước ngoài,
Lân bang chi đạo hiệp ngôn tinh thần,
Đem tài quyền đức chí nhân,

Trở thành danh tướng danh thần quốc gia.

Chữ trung từ đó trình gia,
Chữ yêu tổ quốc mới là dăng trình,
Làm cho nhu ái hoà minh,
Tức là nhà đạo phục sinh tình Trời.

Lòng dân tu chính thiên thời,
Lòng thần tu chính các ngôi nước nhà,
Lòng con tu chính đạo gia,
Lòng trung bảo quốc mới là văn minh.

Thần yêu học lại chữ trình,
Dân yêu học lại thần minh để thành,
Tài yêu bình chuẩn tài thanh,
Làm cho giàu mạnh mà thành chi Tiên.

Con người học lễ làm nền,
Đối nhân xử thế lễ nên thưởng dùng,
Cho dù danh tướng nguyên hung,
Có khiêm có lễ phục tùng vạn binh.

Tài thần có lễ có trình,
Thần dân nghiêng mình vì lễ quốc gia,
Làm con học lễ để hoà,

Làm nhơn học lễ mới là tài nhơn.

Quốc gia có lễ quân thần,
Trọng Vua kính nước chi dân mới thành,
Lòng là hiền sĩ chi dân,
Cũng nên học lễ Đại Thần nhà Nam.

Võ cao dùng lễ đấng nhân,
Văn cao dùng lễ Chư Thần kính ta,
Rồi dùng cái lễ chi gia,
Lân bang kính nể nước ta trọng thần.

Nên Trời dạy đạo chân nhân,
Tiên thiên lễ phục Tiên Thần lễ gia,
Muốn dâng cái ái sơn hà,
Trước là trọng phụ quốc gia lễ mình.

Đạo Trời lễ nhạc văn kinh,
Tức là kính trọng thần minh của người,
Trọng người con biết trọng Trời,
Tức là dùng lễ kính người thăm ta.

Đức nhân dùng lễ để khoa,
Chí nhân dùng lễ để hoà chí nhân,
Hoà bình hữu nghị kết thân,

Đạo làm Thần Tử chữ nhân con thành.

Nước mà giữ lễ Thánh Nhân,
Đàn anh giữ lễ Chư Thần cúc cung,
Lễ làm người đạo tao phùng,
Thần Tiên thấy lễ kính cung đạo nhà.

Những hàng ái quốc tề gia,
Lễ nâng chí sĩ nước ta người cầu,
Cao quan đặc lễ cao sâu,
Tân nguyên thành lễ hoàn cầu thành gia.

Văn minh lập lễ tân khoa,
Văn nhân dùng lễ để hoà văn minh.
Kính người người kính gia mình,
Yêu người người trọng văn minh con thành.

Quốc gia vì ái quần sanh,
Nâng cao chí lễ để thành quốc gia,
Trong trình chi lễ đạo nhà,
Làm cho tinh sáng tài hoa của mình.

Nước thanh Trăng sáng thông kinh,
Tình trong lễ nhạc văn minh tinh thần,
Tức là đại sĩ vì dân,

Tức là học sĩ nghinh Thần quốc gia.

Tới đây Thần trọng nước nhà,
Toàn dân chi ái quốc gia mạnh giàu
Dạy dân phục lễ tân trào,
Cái yêu nước đó mới cao tinh thần.

Dân nghèo phù ái chi dân,
Dạy cho chi đạo lập thân để vào,
Canh cư làm chủ con tàu,
Quốc gia phải giúp sức giàu cho dân.

Đó là dùng lễ chi thần,
Yêu dân thì phải giúp dân mạnh giàu
Yêu dân thuế thấp chi bào,
Dùng lòng yêu nước làm giàu cho dân.

Lễ là dâng tấm lòng nhân,
Thương người chỉ dạy lập thân cho người,
Thấy nghèo đừng có hổ người,
Lòng nhân con Trời giúp họ giàu sang.

Mở mang văn hiến Nam Bang,
Nơi nơi lễ nhạc hành văn chi tình,
Cho dân mở các vệ tinh,

Nâng tay nghề nghiệp phục sinh lại nghề.

Bàn tay nhân tạo không chê,
Bàn tay có nghề chi áo tạo nhân,
Giúp cho học đắc danh thân,
Bàn tay công nghệ canh tân nước nhà.

Tức là giúp trí tài hoa,
Trời sanh họ để đặng khoa cho nhà,
Không chê phù ái tạo gia,
Cho dân chỉ dạy tài hoa cho đời.

Giúp cho dân đắc thiên thời,
Nơi nơi đóng góp con người tài hoa,
Tận dùng các tiêu danh khoa,
Tài thần cộng lực quốc gia chính thần.

Nam Bang sanh xuất kỳ nhân,
Mới thành đạo nước đạo thần nước ta,
Làm cho tài đức đặng khoa,
Dụng nhân chi ái thì gia mới tề.

Cho dân các nước đi về,
Cho tình yêu nước hương thề tình gia,
Cho người bình đẳng quốc gia,

Cho người ái quốc cùng ta mà tình.

Nhìn nhau dâng ái để trình,
Dâng tim để chánh dâng tình để hoa,
Nhận nhau chi ái thờ Cha,
Cho thần tài đến giúp nhà Nam Bang.

Cái tình yêu nước quý dân,
Dân yêu chi ái chi thần tề gia,
Chữ yêu không hận để tha,
Chữ yêu không gạt mới là đại yêu.

Thần Tiên sắc chẳng thua Kiều,
Tại sao dâng chí giàu yêu nước nhà,
Bởi lòng họ đặc trình gia,
Cái tình yêu nước vì nhà mà dâng.

Còn bao Tiên đẹp như Hằng,
Tại sao họ lại tu thân vì nhà,
Quên dần tài tử đa khoa,
Giữ lòng tu niệm vì nhà mà trình.

Bao hàng Tiên Tử Tú Tinh,
Mỗi người niệm Phật cầu xin cho nhà,
Cầu Trời tha ái cho gia,

Vì yêu họ lại cầu ta thái bình.

Hỏi ai là đạo thần minh,
Nhìn đây mới thấy dưng mình để yêu,
Họ tu dưng cái tình siêu,
Sao mình chẳng chánh chữ yêu cho người.

Nhà văn lập pháp để cười,
Hay ta chánh ái cho người quốc gia,
Bởi người cầu nguyện cho ta,
Chữ tình trị quốc hỏi ta làm gì?

Phong quan cho tước trị vì,
Tâm hồn yêu nước mất bi sao tồn,
Mình người đại diện Càn Khôn,
Hồn dưng hồn nước chung hồn quốc gia.

Tại sao được nước không tha,
Kêu người chung chí trí ta thế nào,
Dưng yêu quốc chẳng cho vào,
Theo ta họ được phúc nào đặng khoa.

Ba mươi dân khổ dân nghèo,
Theo ta thành kẻ bỏ chèo quên nhân,
Dân tình đói rách chi thân,

Còn nghe xàm nịnh đui dân nước nhà.

Việt Kiều khắp cả bá gia,
Có ai không thấy cái ta phũ phàng,
Động Trời dân oán oán than,
Vải thừa che Thánh để che lợi quyền.

Ta nên lái chiếc từ thuyền,
Cho nhân dân quyền vì quốc vì gia,
Tự do làm chủ cái nhà,
Tự do hưởng phước cái ta đã thành.

Đó là trả ái quần sanh,
Trả trung cho nước trả nhân cho nhà,
Trả tình người hiến vì ta,
Để cho quốc độ vì nhà dưng trình.

Để cho con cháu của mình,
Đời này hoá giải cái tình hận ta,
Để người vì ái mà tha,
Miễn bàn tình phụ vì gia mà tề.

Đời nay họ được tình quê,
Đời qua tha để trung thề quốc gia,
Rồi chung sách lược cho nhà,

Đề cơ tận thể cứu nhà bình an.

Việt Kiều xứ xứ tu chơn,
Vì yêu họ niệm tinh thần quốc gia,
Vì yêu tổ quốc Ông Cha,
Tha đi tình hận tề gia trung thành.

Phải chững xứ xứ nghinh thần,
Đón hàng chánh ái chi thần nước non,
Trước là trả đạo làm con,
Sau là trình sáng dạy con thành tài.

Việt Kiều người đó yêu ai,
Họ yêu khanh tài vì nước mà trình,
Ta tu phải có tâm nhìn,
Sức tu vì nước để trình vì nhà.

Họ thờ chi tướng quốc gia,
Là lòng vì nước cầu cho mạnh giàu,
Nghiêng mình cho trí họ trao,
Cho ta chung chí đồng bào vì Cha.

Nước non là cửa sơn hà,
Ta không căm họ vì gia mà thề,
Ta không căm họ yêu quê,

Chỉ cần tha hận để thề được hương.

Không làm dân biến để thương,
Không làm dân loạn để thương nước nhà,
Chung tình dân ái vị tha,
Thái bình cho nước gọi là dân trung.

Sức yêu tu để đại hùng,
Từ bi vì ái tình chung tha thù,
Tài thần dân ái để tu,
Chí thần dân ái công phu để thành.

Miễn bàn cái lý cạnh tranh,
Miễn bàn tình phụ bức tranh vô hình,
Trả xong chữ nghiệp phục sinh,
Nam Bang cộng lạc chi tình quốc gia.

Trời cao cho nước cho nhà,
Lục Châu là nước tài hoa châu vào,
Không tranh Bắc Đẩu mới cao,
Nghinh tân quốc phụ làm giàu cho dân.

Nước Nam tu để nghinh thần,
Nam Bang tu để tài nhân thái bình,
Người người tu đạo phục sinh,

Nên Trời cho nước thái bình vạn xuân.

Tu là những đứa con cưng,
Dâng trình cho nước dâng tình cho gia,
Đạo làm thần tướng nước nhà,
Chữ tu học để tề gia mạnh giàu.

Nam Bang sức đạo càng cao,
Thiền sư chi ái làm giàu chi gia,
Tới đây có nước có nhà,
Trời cho ta có gọi là kỳ quan.

Mở ra một nước Thiêng Đàng,
Nên cầu sức đạo chi toàn quốc gia,
Như Tinh Tú sáng Thiên Hà,
Như đạo Tinh Tú phù gia gia tề.

Việt Kiều nước được thì về,
Được tình thì hiến được quê thì làm,
Cùng nhau dựng đạo nhà Nam,
Lục Châu Đất Hứa Trời ban thanh nhàn.

Từ đây khai mở nước Trời,
Thiền sư xú xú tự mời mình tu,
Để cho sạch hận sạch thù,

Đề cho sạch tướng phàm phu của nhà.

Thiền sư quốc độ lại ta,
Ba năm phải sạch cái gia nảo phiền,
Ba năm đắc đạo thành Tiên,
Công phu công quả thể thiên công trình.

Cho dù già yếu dưng trình,
Vào trong nước Phật đổi hình trẻ trung,
Nhất tâm tu để lòng dưng,
Không sai trí độ là thần quốc gia.

Lòng thiền có tướng nên tha,
Trời cho ta nước cái tha dứt lòng,
Chí thiền cộng chí Tổ Tông,
Tu trong một chí để đồng chí ta.

Phật yêu ái sức cho nhà,
Ta yêu lòng có vị tha để thành,
Bồ Đề có gốc có cành,
Nam Bang có nước để lành Người Nam.

Sự tu chi thủy Niết Bàn,
Giàu sang mà đắc muôn ngàn vệ tinh,
Tu giàu mạch nước văn minh,

Ta giàu dưng ái chi tình đạo gia.

Sự giàu làm đẹp sơn hà,
Tình giàu làm mạnh quốc gia của mình,
Nên tu phải đổi tâm nhìn,
Còn tu lộn pháp phát minh chỗ nào.

Hiên sư tu thiếu tề gia,
Lấy chi thành đạo vì gia không tề,
Thiếu tu là huệ không về,
Ngồi cầu thành huệ hương thề với ai.

Huệ sanh cho bậc chi tài,
Vì gia mà ái để ngay nước nhà,
Huệ sanh phù đạo quốc gia,
Làm cho huệ mạng đạo nhà chí nhân.

Huệ sanh chi đạo quần thần,
Thiền sư vì nghĩa trọng thần vì gia,
Chỗ dùng trí tuệ sanh ta,
Đạo dưng để ái quốc gia trọng thần.

Người sanh trí tuệ chân nhân,
Sự tu lớn đó vì nhân mà làm,
Huệ sanh phải sạch lòng phàm,

Hoá thân của huệ đi làm việc Tiên.

Có khi cầm nắm binh quyền,
Phò Vua chung chí thế thiên vì nhà,
Trọng thần được huệ sinh ra,
Chi dân thành đạo vì nhà dưng trung.

Huệ kia mới phát vô cùng,
Nhu Thần Tiên đạo phò chung một Trời,
Lễ kính văn hoá nhường lời,
Làm cho trí tuệ tuyệt vời mở mang.

Phật Tiên chung sống Niết Bàn,
Cũng nhờ phát huệ mà an Đạo Trời,
Tài cao phát huệ thánh thời,
Chí nhân phát huệ đạo người chân nhân.

Trở thành lương tướng lương thần,
Trở thành học sĩ vì nhân mà tình,
Huệ sanh đấng Phật phát minh,
Dưng tài ái quốc dưng trình dạy đời.

Huệ sanh tha tội loài người,
Tân Dân dạy lại cho đời thanh cao,
Làm cho dân trí dân giàu,

Làm cho nước thịnh đi vào Hoàng Kim.

Huệ sanh ta phải dưng tim,
Hào quang trình sáng thắp tim nước nhà,
Cho hàng tu đắc Tam Hoa,
Cho nhân đắc trí cho nhà đắc trung.

Đó là cái đạo đại hùng,
Đốt đèn trí tuệ tặng dùng người hay,
Làm cho nước được hiền tài,
Làm cho xuất xứ không ai khinh mình.

Ta đi cầu các hiền minh,
Cùng ta phát huệ dưng tình tề gia,
Sức tu chánh ái sơn hà,
Chi tình huệ phát gọi là thiên sư.

Còn Trời cho đắc Tiên Sư,
Lập ra sách lược hơn từ chi gia,
Thần thơ binh pháp dạy nhà,
Làm cho giàu mạnh quốc gia mình thờ.

Còn Trời cho mở kỳ thơ,
Giải bài chánh yếu kỳ cơ mà làm,
Bàn cờ Tiên Đạo nhà Nam,

Chuyển xoay thể đánh cho an đạo người.

Còn Trời cho học thiên thời,
Tìm ra sách lược thiên thời an dân,
Làm giàu trong đạo tha nhân,
Dâng trình bảo quốc chí thần hiện ra.

Những người phát huệ minh xa,
Cái nhìn yêu nước mới chi nhân,
Hiểu sâu cộng ái chi dân,
Hiểu xa trọng ái mà dâng chi tình.

Trời cao sức sáng Tú Tinh,
Làm cho bóng tối vô hình quy y,
Ta sinh trí tuệ phải thi,
Đạo Trời có lúc anh nhi mới thành.

Ta thành trí tuệ đàn anh,
Nhường đường cho đạo huệ sanh cho người,
Tức là đấng huệ thành sư,
Dạy nhân cho được thành người tài hoa.

Tức là vì nước vì gia,
Sức ta đào tạo dân ra vì tình,
Được nhà được huệ phát minh,

Dân mình được huệ chung tình quốc gia.

Đó là tu chính sơn hà,
Chí nhân lập quốc còn ta lập đời,
Thành nhân Trời mở cửa Trời,
Tứ phương lễ nhạc rước người chí nhân.

Ta sanh tròn đạo quân thần,
Thần Tiên phục hoá thì thân ta thành,
Cao xanh thì ái ta lành,
Thần Tiên dùng lễ thượng sanh cõi Trời.

Đó là huệ phát không lời,
Vì trình mà hiếu vì Trời mà nhân,
Đức tu cao tới công bằng,
Huệ tu tới chỗ lòng nhân thượng thừa.

Tự nhiên ta hiếu thiên cơ,
Ý Trời chỉ dạy huyền cơ ta làm,
Cái làm giàu mạnh nước Nam,
Đức tu ta hiến dứt tham đạo thành.

Người Nam xú xú tu thân,
Chung lưng phò trợ tinh thần hiện ra,
Họ đi tìm đạo quốc gia,

Họ tìm được huệ dăng mà chữ trinh.

Cùng nhau sách lược phát minh,
Dăng lên chánh kiến để thành tài ba,
Lập ra nhơn trị lại nhà,
Em dăng kế sách anh mà phát minh.

Cùng nhau dạy lại gia đình,
Bổ sung chỗ yếu hộ tinh nước nhà,
Làm cho chi tướng thấy xa,
Chi thần biến hoá lập ra minh đường.

Thiên Văn cho thuận Thiên Cương,
Tú Tinh nào ngự lập phương chỉ bày,
Đạo Rộng phải có giảng mây,
Giúp cho phương tiện chỉ bày huyền cơ.

Để người chi tướng được nhờ,
Thuận thiên cho nước thuận cơ cho nhà,
Sắp bàn cờ thế an gia,
Thiên Văn định quốc mới là trị an.

Còn xem phong thủy nước Nam,
Tám phương lập tướng giữ an biên thuỳ,
Dạy hàng địa lý trí tri,

Cầm cơ phải học huyền vi để thành.

Binh thơ đồ trận phải minh,
Đường thần kinh tuyến hữu hình sắc phong,
Bao nhiêu sự học để lòng,
Nước cờ binh pháp ở trong nước nhà.

Trở thành Thần Tướng quốc gia,
Không tu binh pháp bảo gia không thành,
Phải thông binh pháp Ngũ Hành,
Phải thông Đồ Trận Tiên Thần chi Tiên.

Sức nhân vô địch đại thiên,
Huyền cơ giữ nước phải siêng luyện rèn,
Nếu không có chí làm đền,
Giao cho sự tối luyện rèn sẽ hư.

Tài thần phải học thành sư,
Không như cái gã họ Trư bắt tài,
Mới nhìn thấy sắc đã say,
Đem ra bảo quốc quốc này tận nhân.

Trung thần thấy sắc không tham,
Thấy danh không lạc để an đạo thần,
Dù cho thấy lợi bản thân,

Cũng nên suy tính chí thần để trung.

Giàu sang biết đủ an dùng,
Không tham tư giác bất trung đạo nhà,
Mới là trọng phụ quốc gia,
Con dân thờ ái nên ta phải nghi.

Rèn lòng cho ái thành tri,
Khó khăn mới đắc bài thi của Trời,
Đừng nên ngã đổ thiên khôi,
Tức là mất đạo của Trời cho ta.

Chí nhân có huệ nhìn ra,
Cái nhìn có nhãn gọi là thượng nhân,
Có khi dứt trí lợi thân,
Để cho đạo nước an dân vì nhà.

Ta thay quốc phụ tề gia,
Người mang sứ mạng quốc gia cho Trời,
Có khi ngay chính thiên thời,
Những nơi trụ lạc vui chơi không lòng.

Để bình chơn ái ở trong,
Tức dâng chí ái giàu lòng quốc gia,
Thấy thần người kính nước nhà,

Thành danh là chỗ không ta để thành.

Không ta tà chánh ta thanh,
Vượt qua cái lợi để thành Tiên gia,
Có khi Trời thử lòng già,
Trước khi đắc đạo gọi là chứng tâm.

Con ơi chơn lý con cầm,
Đức nhân con học chữ tâm thế nào,
Con không trình sáng thanh cao,
Tức con làm mất cái giàu thượng sanh.

Luyện nhân cho đạo con thành,
Dĩ nhiên Tam Giáo phải sanh thử lòng,
Chăm thi để chứng chân nhân,
Con mà thi đậu Trời Xanh rước vào.

Con tu phò đạo Nam Tào,
Phương sanh Bắc Đẩu lẽ nào không minh,
Đời người mà đắc hiển vinh,
Thành nhân nhờ đạo của mình tu thân.

Trở thành chi tướng hiển thần,
Cũng là cái thế thành nhân nước nhà,
Tu trong trí tuệ tu ra,

Nhãn quang minh chí mới là chơn tu.

Làm thần được nước khung phù,
Thành nhân đắc đạo trùng tu sơn hà,
Chữ trinh từ đó sáng ra,
Chữ trung từ đó tài hoa nên thờ.

Đó là cái đạo thần thơ,
Thần Tiên trong đó cầm cơ mà thành,
Thiền sư chi ái quần sanh,
Phải làm lợi ích quốc gia của mình.

Được nhà được nước được tình,
Được Vua chánh ái danh tình chánh trung,
Đó là phát huệ biết dùng,
Đề ta thành đạo thành trung vì nhà.

Đạo ta thờ quốc dân ta,
Thờ Trời chi ái thờ Vua chi tình,
Ta thờ đạo nước thái bình,
Sự tu chánh kiến hiển vinh Đại Thần.

Thờ hàng vì nước hiến thân,
Thờ hàng dạy đạo an dân cho nhà,
Thờ hàng sách lược tề gia,

Thờ hàng trung nghĩa quốc gia bỏ mình.

Huệ khai sửa lại tâm nhìn,
Dâng tim phục lễ dâng trình vì nhà,
Để thành hiền tướng quốc gia,
Giữ mình minh chánh khí tà tự xa.

Mặt Trời trên Dải Thiên Hà,
Tú Tinh phục lễ tài hoa nghiêng mình,
Mặt Trăng chi ái dâng trình,
Để tròn tiết độ thần minh của Trời.

Đó theo thiên lý khôi khôi,
Đây theo Đạo Trời chi lễ giống nhau,
Cũng như Bắc Đẩu Nam Tào,
Đòn cân công lý Trời giao ta làm.

Trời cho ta đạo nhà Nam,
Quân thần chi tướng tu thân để tề,
Nhất như cửu đỉnh đem về,
Tú Tinh ba vạn châu về nước ta.

Mặt Trời chánh ái tinh ba,
Quần thần chánh kiến đạo gia ta thành,
Mặt Trời trình sáng làm anh,

Tú tinh trình sáng lập thành quốc gia.

Đề đem cái sáng sơn hà,
Thờ chung một đạo tề gia của Trời,
Ba ngàn đạo thể khôi khôi,
Thương kinh hạ viện phân ngôi chủ quyền.

Lập ra đạo lực Thần Tiên,
Trên phò giữ đạo dưới truyền an bang,
Luật ra nhân trị Niết Bàn,
Chi Tiên chi tướng chánh an chi Thần.

Truyền ra cái đạo chi dân,
Dân giàu cho nước nước nhân cho nhà,
Tận dùng trí tuệ tài hoa,
Dâng trình vì nước tu thân vì tình.

Luật nhân giàu mạnh văn minh,
Tự do ngôn luận thần minh tự thờ,
Tự do trong luật văn thơ,
Thi văn vịnh phú hát hò lễ kinh.

Thuế thu nhẹ lại dân mình,
Quốc gia lễ nhạc đón nghinh Đại Thần,
Mở mang chi ái Tân Dân,

Nước Nam phục lễ tinh thần quốc gia.

Tự do lễ hội vui ca,
Hợp quần đoàn thể cộng hoà tự do,
Cho dân làm chủ ruộng nhà,
Chủ ngành thương nghiệp chủ gia thương
thuyền.

Đạo Thần nghe tiếng dân hiền,
Pháp hình chi lễ dưỡng sinh không tù,
Cho dân chi lễ trùng tu,
Tức cho cơ hội cho người sửa sai.

Luật nhân bất chiến chi tài,
Sát nhân luật dứt sửa sai dân làm,
Từ bi lập luật nhà Nam,
Kinh bang thành trị giàu sang hưởng dùng.

Lục Vua không lấy của dân,
Không tranh công lý cảm thông hai kỳ,
Vị tha luật cũ không truy,
Dùng luôn hàng tướng trị vì quốc gia.

Tài xưa họ được nên nhà,
Của xưa họ hưởng quốc gia không lòng,

Dùng hàng ái quốc lập công,
Hai chiều dùng hết cái lòng tận trung.

Tài vì yêu nước tận dùng,
Ân xá đời cũ tận trung cho nhà,
Cái qua luật nước cho qua,
Không tù không phạt cái gia của người.

Hiền tài vẫn được ban sư,
Nhân tài vẫn được đầu tư làm giàu,
Luật nhân chi ái cho nhau,
Dân sai tự sửa thấp cao để bình.

Trọng hàng ái quốc dâng kinh,
Dùng hàng sách lược chi tình quốc gia,
Người giàu nhất quận thuế tha,
Quốc gia không thuế đại gia nhất dùng.

Nước dùng lễ ái lòng dân,
Giàu sang thành tựu là tài quốc gia,
Kinh thương tế thể nước nhà,
Giảm thu thuế phạt cho dân làm giàu.

Luật nhân bảo vệ công tào,
Cho dân làm giàu làm chủ chi gia,

Tận dùng hàng sĩ nước nhà,
Giúp cho phương tiện gọi là đãi nhân.

Đi theo nhân chánh tu thân,
Học thông luật nước làm thần quốc gia,
Đãi hàng nghèo học đa khoa,
Giúp phương tiện sống để cho thành tài.

Dâng tình không phụ nghĩa ai,
Người tu thiên định hai tay chào mừng,
Những hàng vì nước tu thân,
Trở thành chi tướng chi thần quốc gia.

Thưởng dùng trung hiếu tài ba,
An bang việc nước đạo nhà giàu sang,
Cho hàng giàu mạnh làm quan,
Kính thương tế thể cao sang cho nhà.

Dùng tài phù ái quốc gia,
Dùng tài chi ái nước ta mạnh giàu,
Nâng trên đỡ dưới cho nhau,
Quân bình kinh tế làm giàu cho dân.

Kính thương pháp Phật luật nhân,
Cho dân giàu mạnh cho dân hưởng dùng,

Hưởng qua những cái mình làm,
Tôn ty luật nước bảo an luật nhà.

Dâng tình khi đắc tài hoa,
Tức là lập đức cho ta thành tài,
Tài hoa bổ thí cái hay,
Giàu sang bổ thì cái tài chi gia.

Đạo làm thần tướng nước nhà,
Phải không tình hận mới là văn minh,
Việc xưa tình phụ không nhìn,
Đề tim chánh ái quờn tim cho nhà.

Phật là bác ái vị tha,
Đạo ta được nước phải tha tình thù,
Hiển vinh bác ái vạn thu,
Luật nhân không tù không phạt tình xưa.

Đó là luật pháp Đại Thừa,
Vị tha lập lại cái cơ nước nhà,
Tức ta giải thoát nợ nhà,
Không chánh không tà tha ái cả hai.

Vì ta yêu chuộng nhân tài,
Cho ta cơ hội dựng xây thái bình,

Nhân tài họ học vì trình,
Nước ta dưng tình không phụ tài hoa.

Cho người khổ học thành gia,
Cho người tu đạo đặng khoa Kỳ Nhì,
Kỳ Nhì ta mở khoa thi,
Thi nhân thi đức rồi thi hiền tài.

Được tài quốc dụng nhân tài,
Việc xưa xuất xứ của ai không bàn,
Chỉ bàn ngay chánh tim vàng,
Cùng xây đạo nước chánh an cho nhà.

Gia này là Phật chi gia,
Trăm ngàn pháp luật nhẹ cho dân nhờ,
Dân giàu phát triển thi thơ,
Dưới trăng ngắm cảnh làm thi chi tình.

Tao văn để đắc văn minh,
Làm cho thái bình an hưởng giàu sang,
Đánh cờ lễ nhạc hành văn,
Cái ăn tinh thần uống rượu thi ra.

Làm Thần dân học trí tri,
Người dân học lễ người tri được tình,

Đó là nổi sử sôi kinh,
Làm thơ uống rượu phỉ tình Đào Nguyên.

Văn minh thụ hưởng chơn truyền,
Dân Tiên thụ hưởng du thuyền Bồng Lai,
Thiền sư đến lúc cũng say,
Say trong nhân trị rồi say điên lành.

Dâng say đạo nước dâng trình,
Tự do dân chủ hưng vinh nước nhà,
Tám phương say để chí hoà,
Người người du hưởng nhà nhà thuỷ chung.

Nước ta đặc đạo đại hùng,
Thần dân say để thành trung với nhà,
Cái say yêu nước tề gia,
Quân thần cộng lạc quốc gia mạnh giàu.

Thần dân an trị thanh cao,
Nên say để hưởng nước cao nhân tình,
Hưởng chung Quốc Đạo hoà minh,
Hưởng trong chi tình nước trọng thần dân.

Đạo làm chi tướng chi thần,
Xây đời Di Lạc Tân Dân khái hoàn,

Nước Nam thờ đạo nhà Nam,
Dân giàu nước mạnh không tham lợi quyền.

Ta xây chi ái Thần Tiên,
Tự do dân chủ bình quyền chi dân,
Nước Nam thần đắc chánh thần,
Đạo trên nhân ái đạo dưng hiến tình.

Trình này thành khối dưng trình,
Tình này thề nguyện chung tình mà dưng,
Khắp nơi tài tử giai nhân,
Trở về tu đạo hưng Thần quốc gia.

Làm cho mạnh nước giàu nhà,
Cái làm ta hưởng quốc gia ta thờ,
Ta say sách lược binh thơ,
Cờ Tiên ta đánh nước cờ tự do.

Nhà giàu chơn lý dứt lo,
Nhà nghèo được đất nước cho làm giàu,
Lòng nhân dưng ái cho nhau,
Vị tha các nước để sau được tình.

Mặt Trời giúp đỡ Tú Tinh,
Đạo ta thái bình đạo nước an dân,

Luật ra nhân trị vì dân,
Làm cho tinh thần ngay chánh quốc gia.

Trước ai có tội được tha,
Chỉ xin đạo giác giác tha lại mình,
Được tha xin ái quần sinh,
Tha thù cải cách cho mình thanh cao.

Luật tha chánh ái đồng bào,
Đồng bào chánh ái đi vào Thượng Nguyên,
Cùng tu ái quốc chơn thiên,
Đổi mình để đấng Thần Tiên nước nhà.

Sửa mình chơn ái quốc gia,
Thành trung như trị đổi ta dưỡng tài,
Quốc tha ta biết sửa sai,
Để ta kính quốc chỉ tài cho ta.

Đổi mình cho nước được hoà,
Đổi nhân chính sống cho ta thành người,
Danh nhân tự biết hổ người,
Những chuyện nghịch Trời xin chớ làm sai.

Làm người chánh khí mới hay,
Như tùng như bách đứng ngay thẳng mình,

Gió giông nhất thể thình thình,
Cây ngay thẳng chí dăng tình để ngay.

Còn ta trí tuệ hơn cây,
Chính ta cũng biết sửa ngay lại mình,
Nước còn vì ái dăng trinh,
Đạo ta chi tình dăng ái thành trung.

Dù mà tài lực hô phong,
Nhìn lên Phật dạy Thiên Tông nước nhà,
Dăng trinh để đắc tài hoa,
Võ mà võ rộng không no được lòng.

Võ mà đại lực hô phong,
Học văn chi tướng vào trong nước nhà,
Bảo bình vì bảo quốc gia,
Được hàng võ đạo mới là cao minh.

Thành trung chi ái dăng trinh,
Trước thành đạo nước sau linh Đạo Thần,
Đó là võ sĩ tu thân,
Đó là võ cử Đại Thần bảo gia.

Xưa nay Thần Tử bảo nhà,
Họ dăng võ cử tề gia bao đời,

Như Ông Nguyễn Huệ an ngôi,
Dùng binh pháp để bảo đời nhà Nam.

Đại Thần mà chí không tham,
Danh phù chi tướng chỉ bàn hiệu trung,
Nhất tài an định nguyên hung,
Làm cho cả nước tận trung vì nhà.

Trung như Quan Thánh trung hoà,
Tim thờ nhà Hán không thờ Tào Gia,
Của tiền lợi kỹ bỏ qua,
Vì trung dân ái thân ta coi thường.

Làm cho Tào phục mà nhường,
Ngũ Quan trăm tướng mở đường tận trung,
Anh hùng cái thế anh hùng,
Tài hùng có thủy có chung rõ ràng.

Nước ta nhất hạnh thiên sư,
Quốc gia có biến thiên tư hộ phò,
Thiên sư cố vấn quốc gia,
Làm cho văn học sáng ba thời kỳ.

Nước Nam tài đức văn thi,
Nhà Nam học lại lễ nghi nước nhà,

Thiền sư còn giúp quốc gia,
Hỏi hàng tu niệm đâu là trí tri.

Hỏi tài Lục Tổ ai bì,
Dốt không giỏi chữ mà thi đắc Thần,
Trái tim có sẵn chân nhân,
Hiển cho Phật học tài thần quốc gia.

Trái tim phát huệ đó mà,
Dùng tim để dạy Phật gia ai bì,
Nhà Nam Phật học từ bì,
Hiếu trung nhờ học đạo tùy mà dâng.

Nước ta nhiều vị Hiền Thần,
Đinh, Lê, Lý, Trần, Trịnh, Nguyễn đều dâng,
Mỗi đời họ hiển tinh thần,
Cho ta được nước cho nhà được trung.

Dù ta đắc đạo đại hùng,
Dâng tình để tế lòng nhân quốc hồn,
Lập văn kinh để trả ơn,
Siêu hồn tử sĩ Càn Khôn trở về.

Hương thề ta trả hương thề,
Siêu hồn nước Việt về ngôi Niết Bàn,

Cho hàng vì nước cao sang,
Đắc vào Thần Đạo tim vàng chi dân.

Lập kinh siêu các tinh thần,
Vĩ nhân vì nước chân nhân vì nhà,
Siêu hồn tử sĩ quốc gia,
Siêu hồn quốc hận thái hoà khí linh.

Phật quang siêu độ nước mình,
Ân xá nhân quả thất tinh Bảy Triều,
Lập ra Đất Thuần Trời Nghiêu,
Nam Bang dân hưởng cái siêu chín Trời.

Phật thành dùng phép cứu đời,
Nước Nam được cứu loài người được phong,
Thủy chung tu chính tác lòng,
Để thành chánh quả ở trong kỳ này.

Đạo thành đạo nước chung xây,
Thần linh nước Việt từ đây tu hành,
Giúp cho đất nước văn minh,
Giàu sang chung hưởng cứu tinh nước nhà.

Đạo thành chơn ái quốc gia,
Làm cho gió thuận mưa hoà đãi nhân,

Linh hồn nước Việt siêu thăng,
Chung tu cùng Phật bảo vãn nước Trời.

Học kinh chơn giải lòng người,
Giúp dân thiên định lập đời chí nhân,
Phong Thần Phong Thánh cao tăng,
Tức là đấng đạo tinh thần quốc gia.

Đạo con tu để giúp Cha,
Đạo Cha tu để thuận hoà gió mây,
Làm cho sương ngọt cỏ cây,
Làm cho hồn nước đến ngày vinh quang.

Bốn phương tu tỉnh linh quang,
Nhận hào quang Phật Trời ban điển lành,
Ba năm cây phải liền cành,
Sự tu chí thành lòng nước mở ra.

Trời còn dâng nước cho ta,
Không tu chánh pháp sao là chánh nhân,
Đổi cơ sinh xuất tinh thần,
Chính ta tu đổi Thánh Nhân trong mình.

Trả ơn Trời Phật dạy kinh,
Chỉ đường đại lộ vô hình tường vi,

Mỗi người có trí đại bi,
Có tim Đại Thánh có nghì đại trung.

Mở tim đó để ra dùng,
Đạo nhà đạo nước thủy chung ai làm,
Ta sanh tim ấy nhà Nam,
Nhất Thần nhờ nước nhất tim thờ nhà.

Trái tim Thánh học chi gia,
Làm cho tim nước thành nhà siêu nhân,
Siêu luôn các giới tinh thần,
Họ vì văn hoá mà dâng đại tình.

Trước là trình sáng gia mình,
Trả xong nhân quả vô hình nhà Nam,
Bảy thời vào dạy chữ nhân,
Làm cho loạn trị thánh ân nước nhà.

Làm dân không nhận quốc gia,
Làm Thần nhược chí làm nhà nhược trình,
Hai ngàn năm lộn văn minh,
Không thờ Quốc Đạo cứu tinh của Trời.

Nay ta ngay chánh thiên thời,
Nam Bang học lại kinh Trời để trung,

Đạo Nam thờ Đấng Huyền Khung,
Là Trời Bạch Ngọc làm con của Trời.

Nước ta bảo quốc có Trời,
Thần ta phò đạo thành người chí nhân,
Dân tu phục lễ tu chân,
Kính Cha trên cõi Thiên Thần là Vua.

Chung xây nhân trị thành cơ,
Văn minh Phật pháp thiên cơ bảo nhà,
Nhà Nam thờ chủ Thiên Hà,
Rồi thờ hồn quốc cho ta mạnh giàu.

Quốc hồn trăm họ đồng bào,
Ta thờ trăm họ để giàu quốc gia,
Từ bi được nước được nhà,
Quần Tiên chánh nghĩa quốc gia thái bình.

Đạo này Nam Quốc dâng trình,
Thuận lòng Trời Phật thần linh nước nhà,
Đạo người báo hiếu quốc gia,
Đạo thần đáp hiếu mới là văn minh.

Toàn dân học đạo dâng tình,
Nhà Nam mở lại thần kinh nước nhà,

Chữ yêu thời kính quốc gia,
Chữ trung cộng sự mới là đạo con.

Toàn dân tu đạo làm tròn,
Trả nhân cho nước vàng son cho nhà,
Dâng tình chơn ái quốc gia,
Văn minh cộng sự mới là tu thân.

Không nghiêng lệch khỏi tinh thần,
Quốc gia có biến muôn dân hiến tình,
Chữ tu là cứu nước mình,
Làm cho đạo nước chi tình vạn xuân.

Trở thành muôn triệu tài thần,
Dâng tình vì nước an dân vì nhà,
Nước ta có Đạo Trời Cha,
Dân ta chánh hiếu mới là đàn anh.

Được giàu thực hiện vô tranh,
Nước giàu biết đủ dân lành được an,
Làm cho an lạc Niết Bàn,
Tức là Đất Hứa chĩnh trang để thành.

Làm Thần tròn đạo ba sanh,
Làm dân có nước ta hành thanh cao,

Làm quân chủ lớn mạnh giàu,
Chí công mới được Trời giao binh quyền.

Hình đồ Kim Tự Toạ Thiên,
Cửu Thiên Đồ Trận giữ miền quốc gia,
Tứ phương đuổi sạch khí tà,
Làm cho trịnh sáng Thiên Hà thành Tiên.

Quốc gia học Phật chơn truyền,
Thần dân đắc đạo Thần Tiên nước nhà,
Kính Trời quốc Phật thờ Cha,
Chánh nhân Trời thưởng quốc gia hưởng dùng.

Hưởng cho tới cõi vô cùng,
Thành Tiên thành Phật thành trung nước nhà,
Trở thành Tiên cảnh quốc gia,
Thiên Đàng tại thế gọi là đỉnh chung.

Nước không tham thuế lợi dân,
Dân không tham của Tiên chân nước nhà,
Người tu được hưởng danh gia,
Tài ba được hưởng cái ta làm giàu.

Bên trên Bắc Đẩu Thiên Tào,
Cho các hầm mỏ chuyển vào quốc gia,

Biết bao của báu Trời cho,
Toàn dân hạnh phúc chỉ lo tu hành.

Tới đây quan lại hưởng nhàn,
Bởi dân không phạm lệ làng vô tư,
Nên quan tu đạo thành sư,
Đi ra nước người dạy đạo chi dân.

Vua trên ưu đãi thần dân,
Tứ phương bình trị Thiên Thần vào thăm,
Nghiêng mình họ phục Nam Thiên,
Được thành công bởi chơn truyền Phật gia.

Sáng khai cái đạo nước nhà,
Đúng như trên cõi Đại La Tiên Thần,
Thiên Hà vào thế tu chân,
Học theo dân Phật làm Thần nhà Nam.

Bốn phương khí hoá không tham,
Thuần hoá hai khí Đại Nam thái bình,
Vạn hoa thảo mộc dưng trình,
Dược linh ban xuống thảo linh gieo trồng.

Mùi thơm phả phát núi sông,
Làm cho người trẻ ngàn năm không già,

Thuần dương Trái Đất của ta,
Trên Trời chim hát cá ca dưới hồ.

Thú cầm học Đạo Hư Vô,
Muôn ngàn giống lạ đi vô nước nhà,
Thay hình vạn thú nước ta,
Nhìn đây hùng vĩ mới là nước Nam.

Thần Tiên Chư Thánh Trung Thiên,
Cửa Trời mở lại vào miền Nam Bang,
Cúi đầu thần phục Phật Quang,
Quy y theo Phật thành hàng Tỳ Kheo.

Bồ Đề dạy lại Tỳ Kheo,
Thánh Tiên đồng học đồng theo hộ phò,
Chu du các cõi Thiên Hà,
Nhiệm màu mở cửa quốc gia chi tình.

Mở ra sáu cửa vô hình,
Để dân nhìn lại thần minh của Trời,
Tự do tu luyện vui chơi,
Đằng vân xứ xứ hội người Phật Tiên.

Thủy chung cộng lạc tham thiên,
Cảnh Tiên nhà Phật lại miền Hư Vô,

Huyền Thiên mở cửa trường đồ,
Dạy thần thông đặc huyền cơ của Trời.

Người người đặc pháp Tiên khô,
Đặng vân giá võ thành thời an nhàn,
Chế ra các thứ trường xuân,
Làm cho phụ nữ vạn xuân không già.

Tiên này Tiên của quốc gia,
Thần Tiên giới sắc vì nhà mà trinh,
Chức lòng nổi sử sô kinh,
Tu thành Bồ Tát chung tình tề gia.

Mới hay Nam Quốc đàn bà,
Có kinh Phật lập kỳ ba chơn truyền,
Dạy cho bản đạo Chư Thiên,
Dạy cho bình quyền phù trợ núi sông.

Trinh gia trinh sáng lại lòng,
Thiền gia nhận giống Tiên phong nước nhà,
Phò chồng học đạo tề gia,
Đạo là phụ tướng tình là chơn Tiên.

Việt Nam Phật dạy chơn truyền,
Đàn bà đặc đạo thành Tiên kỳ này,

Rồng mây hưng hội Rồng mây,
Thời kỳ Phụng múa nhờ Thầy xin cho.

Xin cho thế giới đàn bà,
Phục hồi thiên chức bước qua Niết Bàn,
Được kinh được pháp Tam Hoàng,
Được thành chí nguyện được an sạch mình.

Được công bình ái thành minh,
Được tròn đức hạnh được thanh Thiên Hà,
Được thành Phật pháp kỳ ba,
Được nhà được nước được hòa con Tiên.

Được chung học pháp Tâm Thiên,
Được dâng chi ái vào miền Bồng Lai,
Được vào cửa Đạo Như Lai,
Được Kinh Vô Tự được tài Tiên Thiên.

Được tìm Linh Khứ Trời Thiên,
Được yêu không hận lái thuyền chơn như,
Được thành đại giác thiên sư,
Được sạch thân nghiệp của người nữ Tiên.

Được Trời tha tội sạch duyên,
Không còn trả cái luân phiên luân hồi,

Được trình để sáng lòng Trời,
Được nhân để luyện đạo người chí nhân.

Chữ tu Tiên Nữ tại trần,
Kỳ ba lãnh hội chân nhân nước nhà,
Trước tiên báo đáp tình Cha,
Nhận Trời sanh lại hồn ta Kỳ Nhì.

Phước duyên phụ nữ tu đi,
Trời khai một cõi từ bi nước nhà,
Sau này điếm đạo tài hoa,
Nữ nhi đặc đạo tân khoa kỳ này.

Chung xây đường đạo với Thầy,
Nước non cảm tú Trời xây thái bình,
Cho hàng Tiên Nữ hiến trình,
Vào đây thụ hưởng thiên tình ân bang.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.
Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.